

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Struktura organizacyjna CNT

Maciej Drabiński

Maciej Drabiński
Struktura organizacyjna CNT
1 kwietnia 2012

<https://drabina.wordpress.com/2012/04/01/struktura-organizacyjna-cnt/>

pl.anarchistlibraries.net

1 kwietnia 2012

CNT cechuje bardzo silna konsekwencja organizacyjna i praktycznie od pierwszej połowy XX wieku nie nastąpiły diametralne zmiany jakościowe w strukturze czy formie organizacyjnej konfederacji. Oznacza to, iż z grubsza model zaaprobowany przez Konfederację podczas „Kongresu La Comedia”, czyli model „Sindicato Unico” utrzymał się do dnia dzisiejszego. Naturalnie, następowały modyfikacje, lecz były to raczej przekształcenia techniczne bądź ilościowe, mające jedynie dostosować związek do zmieniających się realiów społeczno-ekonomicznych oraz liczebności związku (obecnie CNT liczy od 10 do 50 tys. członków¹).

Samo CNT w swoim statucie (art. 1) określa się jako anarchosyndykalistyczny związek zawodowy, którego celem jest urzeczywistnienie komunizmu wolnościowego (art.4 bis. Podpunkt B). Wymienione zostały trzy podstawowe wartości organizacyjne, na których bazuje organizacja i są to: federalizm, samorządność oraz pomoc wzajemna².

Nie czyni się jednak żadnych ograniczeń w możliwości przystąpienia do CNT i zgodnie z artykułem 7 statutu, wrota CNT otwarte są dla: pracowników fizycznych, umysłowych, studentów, bezrobotnych, emerytów, niezależnie od przekonań politycznych, religijnych czy filozoficznych. Jedynym wyjątkiem są: policjanci, żołnierze, ochroniarze, strażnicy więzienni, członkowie sił specjalnych, osoby zatrudnione w instytucjach mających zapewnić bezpieczeństwo państwa i pracownicy innych siłowych instytucji – wykonujący te zawody nie mogą przystąpić do związku, jak również osoby należące do innych związków zawodowych bądź osoby wcześniej wydalone z CNT (art. 10 Statutu). Co ciekawe, formalnie członkami CNT mogą zostać członkowie partii politycznych.

Podstawową jednostką organizacyjną związku, na której bazują wszystkie inne – federacyjne – organy jest syndykat przemysłowy (branżowy), nie zaś zawodowy³. W przypadku polskich warunków i tradycji na tym gruncie, takie rozróżnienie pomiędzy związkiem zawodowym a przemysłowym (branżowym) może wydać się nie do końca zrozumiałe, albowiem w naszym kraju wszelkie formy organizacyjne robotników o charakterze związkowym okre-

¹ CNT-AIT: *un siglo de utopía rojinegra*, dostępne pod adresem: <http://www.diagonalperiodico.net/CNT-AIT-un-siglo-de-utopia.html> [dostęp: 20.12.2011 roku]; *¿Te acuerdas? – Un siglo de lucha de la CNT* (materiał telewizyjny), dostępne pod adresem: <http://www.rtve.es/alacarta/videos/television/acuerdas-siglo-lucha-cnt/904602/> [dostęp: 20.12.2011 roku].

² *Basic Anarcho-Syndicalism*, dostępny pod adresem: http://libcom.org/files/basic_anarcho_syndicalism_cnt.pdf [dostęp: 1.06.2011 roku], s.16.

³ Tamże, s.3.

- 8) Federacja handlowa oraz hotelowa;
- 9) Federacja ds. sztuki, rozrywki i komunikacji;
- 10) Federacja pracowników sprzątających, konserwujących sprzęt do czyszczenia;
- 11) Federacja służby zdrowia i pomocy społecznej;
- 12) Federacja telekomunikacji oraz usług informacyjnych¹⁴.

Celem federacji przemysłowych jest określanie oraz koordynacja zadań CNT w danej branży. Aby powstała federacja niezbędne jest istnienie co najmniej dwóch związków w danym sektorze. Najważniejszym organem każdej federacji jest Zgromadzenie Plenarne. Ponadto każda federacja tworzy własny Sekretariat składający się z: sekretarza generalnego, skarbnika, oraz sekretarza prasowego.

śła się zbiorczo mianem „związku zawodowego” nie wydzielając celowo pojęcia „związku przemysłowego”.

Poprzez „związek przemysłowy” należący do CNT należy rozumieć stowarzyszenie (związek) zrzeszające pracowników danego sektora, w danej miejscowości oraz w danym zakładzie pracy niezależnie od zawodu przez nich wykonywanych. To też syndykaty posiadają charakter branżowo-terytorialny.

Najprościej będzie to opisać na przykładzie syndykatów w służbie zdrowia, gdzie dla danego szpitala w określonej miejscowości, sympatycy CNT tworzą jeden wspólny związek zrzeszający zarówno lekarzy, pielęgniarki, salowych i innych pracowników szpitala. Nie istnieje natomiast podział na związki zrzeszające wyłącznie pielęgniarki, lekarzy czy salowych.

Podobnie jak do związku budowlanego należeli wykonawcy wszystkich zawodów, którzy uczestniczyli przy budowie budynków, czyli: robotnicy fizyczni (tzw. „budowlańcy”), geodeci, ceglarze, murarze, tynkarze, architekci, elektrycy i hydraulicy. Wynika to z przekonania członków CNT o tym, iż wykonanie danej czynności wymaga zaangażowania pracowników wielu branż czy dziedzin gospodarki⁴.

Członkowie CNT postanowili zaniechać promowania stricte zawodowych syndykatów (oczywiście istnieją miejsca, gdzie takowe istnieć muszą ze względu na charakter danego miejsca pracy) podczas kongresu związku w Madrycie (nazywanym „Kongresem La Comedia” od teatru, w którym zjazd się odbył) w 1919 roku⁵, co z kolei stanowiło proste przeniesienie postanowień regionalnego kongresu Katalońskiej CNT (CRT) w Sans (Sants) rok wcześniej.

Związek przemysłowy by mógł powstać musi liczyć co najmniej 25 członków. Jeżeli jednak jest to nie możliwe, chętni mogą utworzyć tzw. „Związek wielu zawodów” („Sindicato de Oficios Varios”, w skrócie SOV) składający się z minimum 5 osób. Jednakże jeżeli stanie się to możliwe, to SOV winien przekształcić się w związek przemysłowy.

W każdym syndykacie najważniejszą instytucją jest „Zgromadzenie związkowe”, czyli zebranie ogółu członków związku, którzy podejmują większość decyzji, w tym przede wszystkim te najważniejsze. Pozostałe organy nie mogą samodzielnie wydawać żadnych decyzji, z wyjątkiem kwestii czysto administracyjnych. Jednakże nawet i w tej dziedzinie są one zmuszone do prze-

¹⁴ *Acuerdos sobre Normativa Orgánica*, dostępne pod adresem: <http://cnt.es/sites/default/files/Normativa%20Organica-Acuerdos%20CNT%20X%20Congreso%20Confederal-edicion-2.pdf> [dostęp: 2.06.2011], s. 23.

⁴ G. Leval, dz. cyt., s. 189.

⁵ Tamże, s.188.

strzegania postanowień podjętych na zgromadzeniu pod groźbą możliwości odwołania jeżeli członkowie uznają, iż dany organ nie przestrzega postanowień zgromadzenia. Na samym zgromadzeniu podejmowane są także decyzje dotyczące utworzenia innych organów w ramach syndykatu (zazwyczaj ich liczba jest zależna od potrzeb i wielkości danego związku), sposobu ich wyboru a także zakresu działalności oraz metod podejmowania przez nie decyzji.

Formalnie podejmowanie decyzji odbywa się poprzez głosowanie, lecz związkowcy starają się unikać takiego sposobu głosowania na rzecz konsensusu. Jak pokazuje praktyka bardzo często udaje się to na poziomie lokalnym, albowiem syndykaty tworzą ludzie którzy się znają, ufają sobie oraz dzielają te same idee. Na wskutek przyjęcia idei „w jedności siła”, każdy członek organizacji jest zobligowany do przestrzegania decyzji przyjętej przez resztę towarzyszy, nawet jeżeli jemu samemu ona nie odpowiada⁶.

Do przykładowych i najczęściej spotykanych organów syndykatów należą sekretariaty, w tym min do: stosunków z innymi syndykatami, edukacji, pracy oraz informacji, prawa i wspierania uwięzionych towarzyszy a także funkcja skarbnika oraz sekretariat generalny. Naturalnie, jest to czysto teoretyczny i przykładowy podział sekretariatów, gdyż ich liczba jest zmienna oraz zależna od potrzeb, z wyjątkiem skarbnika oraz sekretarza generalnego – te dwa stanowiska muszą zostać obsadzone. Osoby wybrane do sekretariatów oraz delegaci z innych organów syndykatu tworzą razem „Komitet związku”.

Należy zaznaczyć jeszcze dwa, niezwykle istotne, elementy tego systemu: (1) komisarze, komitet oraz sekretarze nigdy nie wyrażają własnej woli, lecz opinię całej organizacji, co w zamiarze członków CNT miało zabezpieczyć przez partykularyzmem urzędników⁷ oraz (2) organy te nie posiadają żadnych możliwości podejmowania władczych decyzji. Ich rola została – teoretycznie – ograniczona do pełnienia funkcji: koordynacyjnej, administracyjnej i usprawniającej.

Kadencja wybranych sekretarzy trwa normalnie 2 lata z możliwością 1 reelekcji na 1 rok⁸. Ponadto z obawy przed zbyt umocnieniem ich pozycji, a w konsekwencji wytworzenia się władzy centralnej, każde kolejne „Zgro-

Powyżej opisana specyfika stanowi wyłącznie jedną (z dwóch) płaszczyznę organizacyjną, która ma charakter terytorialno – branżowy. Równolegle istnieją Federacje Przemysłowe, które Leval przedstawiał jako uzupełnienie dla związków przemysłowych¹¹, a które mają na celu koordynowanie oraz inicjowanie ponadregionalnych działań o charakterze ekonomicznym. Są one tworzone przez wszystkie związki przemysłowe danej branży i decyzję o ich powoływaniu podjęto podczas Kongresu CNT w Madrycie w 1931 roku¹².

Przykładowo w 1936 roku, w ogarniętej rewolucją Hiszpanii, powołano 17 federacji:

- 1) Federację przemysłu metalowego;
- 2) Federację przemysłu odzieżowego;
- 3) Federację przemysłu chemicznego;
- 4) Federację branż pochodnych od nich;
- 5) Federację zajmującą się dostawą wody, gazu i prądu;
- 6) Federację ds. transportu lądowego i wodnego;
- 7) Federację służby zdrowia;
- 8) Federację oświaty;
- 9) Federację rozrywki;
- 10) Federację przemysłu drzewnego;
- 11) Federację przemysłu tytoniowego;
- 12) Federację przemysłu grzewczego;
- 13) Federację rolniczą;
- 14) Federację bankowości i finansów;
- 15) Federację budownictwa;
- 16) Federację przemysłu wydobywczego;
- 17) Federację technik ogólnie¹³.

Współcześnie istnieją następujące federacje:

- 1) Federacja rolno-spożywcza;
- 2) Federacja metalurgii, górnictwa oraz branży chemicznej;
- 3) Federacja budownictwa oraz przemysłu drzewnego;
- 4) Federacja ds. usług publicznych;
- 5) Federacja oświaty;
- 6) Federacja transportu;
- 7) Federacja banków, urzędników oraz ubezpieczeń;

⁶ P. Marshall, dz. cyt., s. 457.

⁷ *Basic Anarcho-Syndicalism*, dostępny pod adresem: http://libcom.org/files/basic_anarcho_syndicalism_cnt.pdf [dostęp: 1.06.2011 roku], s. 7.

⁸ Tamże, s. 6.

¹¹ Tamże, s. 189.

¹² P. Marshall, dz. cyt., s. 457.

¹³ G. Leval, dz. cyt., s. 189 i 190.

Numer kongresu Założycielski	Data	Miejsce
I	30.10. – 1.11. 1910	Barcelona
II	8.09. – 11.09. 1911	Barcelona
III	10.12. – 18.12. 1919	Madryt
IV	11.06. – 16.06. 1931	Madryt
V	1.05. – 10.05. 1936	Saragossa
VI	8.12. – 16.12. 1979	Madryt
VII	12.01. – 16.01. 1983	Barcelona
VIII	Kwiecień 1990	Bilbao
IX	6.12. – 10.12. 1995	Grenada
X	1.11. – 3.11. 2002	Perlora (Asturia)
	4.12. – 8.12. 2010	Kordoba

Tabela 6: Dotychczasowe Kongresy CNT

Należy zaznaczyć, iż komitety na każdym szczeblu nie posiadają formalnie żadnych uprawnień władczych: koordynować mają działania zaaprobowane podczas zgromadzeń plenarnych. Może jednak nastąpić wyjątek od decyzji. Aby tak się jednak stało, zgromadzenie plenarne musi wyraźnie upoważnić komitet i to tylko w konkretnej sprawie.

Federacyjna konstrukcja implikuje zasadę subsydiarności, nie tylko na płaszczyźnie konkretnych działań, ale także rozwiązywania konfliktów wewnętrznych, wymuszając jednocześnie poszanowanie mniejszości. Statut konfederacji przewiduje, iż w przypadku konfliktów oraz pojawieniu się wniosku o wydalenie członka(ów), powstać winna specjalna komisja, która powinna zaproponować ugodowe rozwiązanie konfliktu. Gdyby jednak strony nie doszły do porozumienia i gdyby nadal utrzymany został wniosek o wydalenie danego związkowca, winno zostać zwołane nadzwyczajne Zgromadzenie Plenarne w danym syndykacie lub innej, wyżej stojącej, jednostce, które powinno wypowiedzieć się w danej kwestii. Podczas posiedzenia możliwe jest podjęcie decyzji o powołaniu specjalnej komisji śledczej, której zadaniem byłoby wyjaśnienie okoliczności konfliktu oraz potwierdzenia złożonych zeznań. Następnie ponownie odbywa się Zgromadzenie Plenarne poświęcone tej kwestii. W ciągu 15 dni od orzeczenia strony mogą się odwołać do federacji stojącej wyżej, który może tę decyzję unieważnić bądź potwierdzić.

madzenie związkowe” musi udzielić wotum zaufania sekretarzom. Jeżeli tego nie uczynią, sekretarz bądź sekretarze tracą swój mandat. Dodatkowym zabezpieczeniem jest możliwość odwołania w każdej chwili, poprzez „Zgromadzenie związkowe” danego urzędnika (sekretarza) jeżeli ogół członków syndykatu uzna, iż nie realizuje on powierzonych zadań bądź dopuścił się innych form zaniedbania.

Syndykaty pozostają jednostkami autonomicznymi, co oznacza, iż posiadają one prawo do organizowania strajków, negocjacji oraz zawierania porozumień w imieniu CNT. Do innych form aktywności należy organizowanie kursów kształceniowych, akcje solidarnościowe czy udzielenie porad prawnych, jednak samo prawo jest traktowane jako środek mogący być wykorzystywany dopiero w ostateczności. Pomimo tego, formalnie rzecz biorąc, zgodnie z postanowieniami kongresu założycielskiego CNT w 1910 roku, to akcja bezpośrednia jest jedynym stosowanym środkiem walki⁹ (obecnie art. 5 statutu).

Jako jednostki pomocnicze lub wyszczególnione w ramach Związku Przemysłowego (lub innej jednostki organizacyjnej) powstawać mogą także „Sekcje Związku” („De las Secciones Sindicales”), które są zebraniem członków związku pracujących w małym przedsiębiorstwie. Członkowie sekcji wybierają własnego delegata, który teoretycznie nie posiada żadnych kompetencji oraz zadań, z wyjątkiem prezentowania opinii członków sekcji. Równocześnie jest on przedstawicielem związku w danej firmie. W zasadzie o wszystkich kwestiach sekcji decydują Syndykaty Przemysłowe na Zgromadzeniu Ogólnym. Co prawda statut CNT określa je jako autonomiczne organizacje posiadające prawo organizowania strajku, prowadzenia negocjacji, lecz uchwały podejmowane przez członków sekcji nie mogą być sprzeczne ani z ogólnymi postanowieniami CNT, ani z Syndykatami Przemysłowymi (lub innymi jednostkami).

Syndykaty przemysłowe winne stworzyć Federację Lokalną (FL) najczęściej o zasięgu miasta i jego okolic, składającą się z wybranych przez syndykaty delegatów (związanych instrukcjami wyborczymi wraz z możliwością ich odwołania w dowolnym momencie). Powstające federacje lokalne, zgodnie z art. 2 statutu CNT pozostają w pełni autonomiczne w tworzeniu własnej struktury wewnętrznej.

Niemniej głównym organem decyzyjnym tej federacji jest „Zgromadzenie Plenarne”, na których delegaci wybierają Sekretarza Generalnego oraz

⁹ Tamże, s. 17.

Skarbnika, a także sekretarzy mających zająć się określonymi zadaniami (np. stosunkami z innymi FL), których liczba winna być zależna od potrzeb, acz z zaznaczeniem, iż każdy syndykat wchodzący w skład FL winien mieć przynajmniej jednego sekretarza. Na zasadzie analogii względem syndykatów przemysłowych, tak też w FL sekretarze tworzą Komitet.

Warto jednocześnie zaznaczyć, iż w przypadku jeżeli w danym mieście nie istnieje wystarczająco dużo syndykatów do stworzenia FL, syndykaty z różnych miast mogą takową utworzyć (np. w obrębie powiatu lub prowincji), powstanie wówczas „Federaciones Comarcales y Provinciales”. Podobnie sprawa ma się jeżeli w danym mieście istnieje zbyt dużo syndykatów – wtedy FL mogą tworzyć syndykaty dzielnicami.

Do zadań Federacji Lokalnej należy planowanie oraz koordynowanie działań CNT w skali danego obszaru geograficznego, prowadzenie działalności społecznej, dbanie o kontakty z innymi federacjami, związkami oraz społeczeństwem, m.in. za pośrednictwem mediów, organizowanie imprez kulturalnych, organizowanie kursów, szkoleń oraz innych przedsięwzięć edukacyjnych, reprezentowanie związku, a także koordynowanie działań związków przemysłowych.

Historycznie rzecz ujmując, Federacje Lokalne, zdaniem Levala, były najbardziej zbliżone do francuskich Giełd Pracy, z tą jednak różnicą, iż były one lepiej zorganizowane oraz lepiej ze sobą powiązane¹⁰.

ne czy Komitety Lokalne, lecz członkowie tego organu wyłaniany są przez Zgromadzenie Plenarne Federacji Lokalnej, z której wyłoniony został Sekretarz Generalny.

Jednakże pomimo odmiennego sposobu wyłaniania „Komitetu Krajowego”, jego kompetencje są w zasadzie analogiczne do innych komitetów i ograniczają się one głównie do funkcji czysto technicznych oraz koordynacji wysiłków związku na poziomie krajowym. Wyjątek stanowi możliwość – jako jedyny organ posiada takie prawo – zwołania (z co najmniej rocznym wyprzedzeniem) Kongresu CNT.

Równocześnie na poziomie krajowym funkcjonuje Stały Sekretariat Krajowego Komitetu CNT, w skład którego wchodzi: Sekretarz Generalny, sekretarze krajowi oraz Sekretarze Generalni wszystkich Federacji Regionalnych. Organ ten ma jedynie kompetencje administracyjne oraz koordynacyjne – nie posiada więc żadnych uprawnień władczych.

Nadeszła pora by omówić zagadnienie Kongresu CNT – najwyższego organu decyzyjnego, podczas którego uczestniczą delegacje wszystkich związków działających w CNT. Jego najważniejszym zadaniem jest wytyczanie linii ideologicznej związku oraz wytyczanie ogólnych celów. Co ważniejsze, decyzje podjęte podczas Kongresu są wiążące i zmienione lub unieważnione mogą zostać wyłącznie na kongresie, z zastrzeżeniem jednak, iż postanowienia nie powinny naruszać postanowień kongresów lokalnych oraz syndykatów.

Biorą w nich udział delegaci wszystkich syndykatów – bez podziałów regionalnych. Podczas kongresu wybierany jest także Komitet Narodowy, pełniący głównie funkcję koordynacyjną, administracyjną oraz usprawniającą. Jednakże odstępstwem od tej zasady jest przyznanie mu kompetencji zwoływania kongresów, w sytuacji kiedy wymaga tego sytuacja (w normalnych warunkach winien odbywać się on co 4 lata), z tym że decyzja o jego zwołaniu winna zostać zatwierdzona przez Narodowe (Krajowe) Zebranie Regionów.

Po podjęciu decyzji o zwołaniu kongresu rozpoczyna się długi proces dyskusji oraz prezentacji kwestii, które w ocenie delegatów Zebrania Regionów winne zostać podjęte na Kongresie.

Podczas pierwszego posiedzenia delegaci podejmują decyzje dotyczące spraw technicznych, takich jak: sposób głosowania, sposób i kolejność podejmowania nowych kwestii oraz dyskusji, a także wszystkich innych kwestii, które wiążą się z zagadnieniami proceduralnymi. Na następnych już posiedzeniach toczy się normalna dyskusja dotycząca kwestii merytorycznych.

¹⁰ G. Leval, dz. cyt., s. 52.

bierani przez federacje regionalne i którzy są związani instrukcjami wyborczymi.

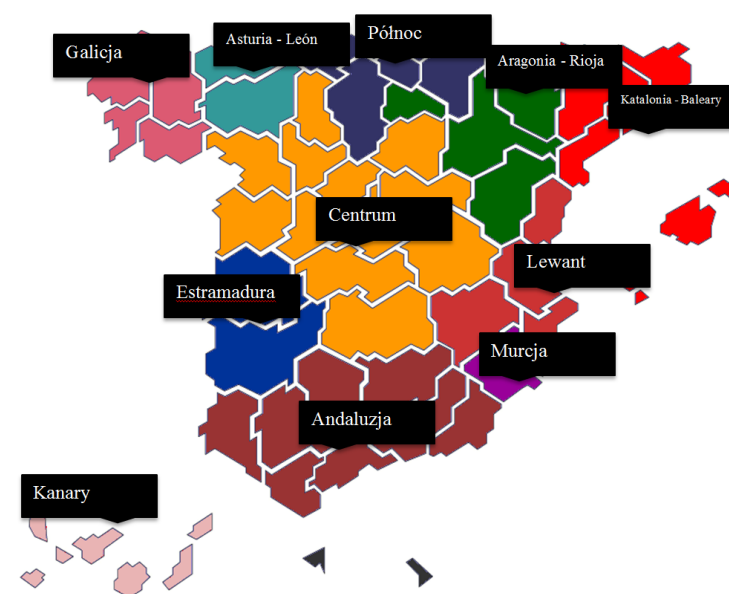
Podobnie jak w przypadku Federacji Regionalnych, tak też podczas Zgromadzenia Krajowego liczba głosów Federacji Regionalnych zależna jest od liczby członków jakich ona reprezentuje. Obecnie proporcje te kształtują się następująco:

Liczba członków Federacji Regionalnej	Liczba głosów
5 – 100	1
101 – 200	2
201 – 300	3
301 – 400	4
401 – 500	5
501 – 600	6
601 – 700	7
701 – 800	8
801 – 900	9
901 – 1000	10
1001 – 1250	11
1251 – 1500	12
1501 – 2000	13
2001 – 3000	14
3001 – 5000	15
5001 – 10000	16
Więcej niż 10000	17

Tabela 5: Liczba głosów jaką posiadają FR w Konfederacji Regionalnej. Na podstawie: ACUERDO SOBRE NORMATIVA ORGÁNICA Y ESTATUTOS, dostępne pod adresem:

<http://cnt.es/sites/default/files/Normativa%20Organica-Acuerdos%20CNT%20X%20Congreso%20Confederal-ed>

Podczas krajowego zgromadzenia federacji regionów wybierany jest Sekretarz Generalny i to Federacja Lokalna z ramienia, której został on wybrany stanowić będzie siedzibę Komitetu Krajowego. Interesujący wydaje się fakt, iż skład Komitetu Krajowego (z wyjątkiem Sekretarza Generalnego) nie jest wybierany na analogicznej zasadzie jak wybierane są Komitety Regional-

Federacje Lokalne

Federacje Lokalne wybierają także własnych delegatów, naturalnie związanych instrukcjami, którzy następnie współtworzą „Regionalną Konfederację Pracy” („Confederaciones regionales”, w skrócie CR), w których najważniejszym organem decyzyjnym jest „Zgromadzenie Plenarne” delegatów, a same decyzje winne dotyczyć wyłącznie regionu i w żaden sposób nie naruszać niezależności FL oraz syndykatów przemysłowych.

Podobnie jak w przypadku FL, tak też w „Regionalnej Konfederacji Pracy” wybiera się Sekretarza Generalnego, Skarbnika, a także sekretarzy mających zajmować się kwestiami merytorycznymi. Kadencja sekretarzy trwa 3 lata, jednakże w każdej chwili mogą oni zostać odwołani przez delegatów. Ponadto na każdym kolejnym spotkaniu plenarnym muszą uzyskiwać wotum zaufania od delegatów. Razem tworzą oni „Komitet Regionalny”, który podobnie jak „Komitet Lokalny” czy „Komitet Związku” pełni jedynie funkcje koordynacyjne i administracyjne. Tym samym nie posiada on żadnych uprawnień władczych i zajmuje się realizacją zadań powierzonych mu przez delegatów na Spotkaniu Plenarnym.

Obecnie – jak widać na powyższej mapie – istnieje 11 Federacji Regionalnych w Hiszpanii oraz jedna federacja zagraniczna („Exterior”) w skład której wchodzi federacje z Paryża, Tuluzy oraz Montpellier. Ogółem w skład 11 hiszpańskich konfederacji regionalnych wchodzi 52 federacje lokalne.

O ile w FL każdy delegat (syndykat) niezależnie od wielkości posiada taką samą liczbę głosów to jednak niemożliwe byłoby zachowanie zasad proporcjonalności w przypadku Federacji Regionalnych w skład których wchodzi Federacje Lokalne, których liczba członków jest bardzo różna. W związku z tym przyjęto, iż liczbę głosów jaką posiadać będzie dana FL zależna jest od liczby członków. Obecnie (zgodnie z postanowieniami Kongresu z grudnia 2010 roku) kształtuje się ten podział następująco:

Sam podział Hiszpanii na Federacje Regionalne nie jest stały i jest on uzależniony od bieżących potrzeb związku oraz jego liczebności. Dlatego w każdej chwili możliwe jest podzielenie jednej federacji regionalnej (za takim rozwiązaniem winno się opowiedzieć co najmniej 75% delegatów na Zgromadzeniu, a na następnym zebraniu potwierdzone zwykłą większością głosów, Art. 45 podpunkt B) lub ich połączenia.

Federacje regionalne tworzą „Narodową Konfederację Pracy” („Confederación Nacional del Trabajo”) będącą zgromadzeniem regionów (nazywaną także „Konfederacją anarchosyndykalistyczną”), którą tworzą delegaci wy-

Liczba członków	Liczba głosów
5 – 10	1
11 – 20	2
21 – 30	3
31 – 40	4
41 – 50	5
51 – 60	6
61 – 70	7
71 – 80	8
81 – 90	9
91 – 100	10
101 – 150	11
151 – 251	12
251 – 500	13
501 – 1000	14
Więcej niż 1000	15

Tabela 4: Liczba głosów jaką posiadają FL w Konfederacji Regionalnej. Na podstawie: ACUERDO SOBRE NORMATIVA ORGÁNICA Y ESTATUTOS, dostępne pod adresem:
<http://cnt.es/sites/default/files/Normativa%20Organica-Acuerdos%20CNT%20X%20Congreso%20Confederal-edicion-2.pdf> [dostęp: 2.06.2011], s. 16